

att Riksdagen ville besluta att vidtaga den förändringen i bränvinsförsäljningsförordningen, att till § 25 mom. 1 af nämnda förordning måtte göras följande tillägg: »Enahanda bestämmelse gälle ock för stad, då marknad der hålles».

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari, 1897.

W. Styrlander.

G. Jansson.

N:o 41.

Af herr **C. Sandqvist**, om upphörande af stämpelafgift för skuldebref, som hos offentlig myndighet företes för vinnande af inteckning eller betalning.

Uti kongl. förordningen af den 9 augusti 1894 angående stämpelafgiften, § 8, stadgas:

»Skuldebref skall, då det för vinnande af inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket inteckning eller betalning sökes.»

Denna stämpelafgift borde enligt min åsigt helt och hållet borttagas. Skälen derfor må i korthet anföras.

Kapitalisten är enligt bevillningsstadgan förpligtad att erlægga bevilling till staten för sin inkomst af kapital. Förutsatt att denna lösen betalas af honom, så tillskyndas han en dubbel beskattning, som måste anses vara orättvis och förkastlig.

Då emellertid den i penningetrångsmål stadde lånesökanden faktiskt är den, som i allra flesta fall för att kunna erhålla lån, vare sig af enskild person eller uti någon penninganstalt, nödgas erlægga stämpelafgiften, så drabbas han utaf en dubbel beskattning, som i hög grad är orättvis och betungande, ja, rent af ruinerande.

Ty för det första är han bevillningsskyldig till staten för sin skuldsatta egendom, för det andra måste han betala ränta på skulden, och slutligen nödgas han, då fordringsegaren äskar säkerhet för sin fordran, för det tredje utbetala en extra afgift till staten, för att lagenligen inteckna sin egendom, såsom säkerhet för skulden.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får jag härmed vördsammast föreslå, att Riksdagen för sin del behagade besluta,

att »skuldebref, då det för vinnande af in-teckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, måtte från stämpelafgifts erläggande varda befriadt.»

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles vördsammast.
Stockholm den 27 januari 1897.

Carl Sandqvist.